

קולר, רענן

רענן, בן עליזה ויוסף, נולד ביום ט' בניסן תשי"ב (10.4.1952) בירושלים. הוא למד בבית-הספר היסודי על-שם הנרייטה סולד ובגימנסיה העברית ברחביה. את הלימודים התיכוניים סיים בהצטיינות, ומוריו צפו לו גדולות. הוא היה תלמיד חרוץ ואהוד, הקדיש מחשבה רבה ללימודים והתעניין מאוד בבעיות העומדות ברומו של עולם. כבנו של תעשיין, העסיקו אותו ענייני כלכלה והוא עקב מקרוב אחרי ההתפתחויות בתחומים אלה מתוך בקיאות והתעתד להשתלם בהם בבוא היום. מלבד ענייני כלכלה העסיקו אותו גם בעיות פוליטיות, ובזכות ידיעותיו הרחבות ומחשבתו הבהירה והמקורית, נשלח פעמים אחדות כנציג בית-הספרו למופעים פומביים שונים, ביניהם שידורים ברדיו. רענן היה חבר בתנועת "הצופים" ואף הדריך בקן במשך שנתיים. נוסף על התעניינותו הרבה בכלכלה ובפוליטיקה, היה מעורב בבעיות חברתיות והקדיש מחשבה רבה לפערים בין העדות. כשהיה בן שבע-עשרה, התנדב לעבוד עם נערים טעוני טיפוח. הוא היה נפגש עם נערים כאלה, מסייע להם בלימודים, לוקח אותם לקולנוע ומנסה להעניק להם הרגשה של חום ורעות.

רענן גויס לצה"ל בראשית אוגוסט 1971 והוצב לחיל השריון. לאחר סיום הטירונות השתלם בקורס למקצועות הטנק ובקורס למפקדי טנקים. לאחר ששירת ביחידת שריון ועשה חיל בתפקידיו נשלח לקורס קצינים ואחרי כן השתלם בקורס לקציני שריון. בכל תפקיד שמילא בצבא התגלה רענן כבחור מבריק, בעל יכולת חשיבה אנליטית, מסור לתפקידו ובעל כושר פיקוד. ואכן, את הקורסים כולם סיים בציונים מעולים ופעמיים הוכתר כחניך מצטיין. כשפרצה מלחמת יום-הכיפורים היה רענן מדריך בבית-הספר לשריון. הוא הכין במהירות את מחלקתו, וכרגיל עשה זאת על הצד היותר טוב, ויצא עם אנשיו לחזית הדרום. ביום י"ז בתשרי תשל"ד (13.10.1971), בקרבות הבלימה שנערכו בגזרת "טלויזיה", נפגע ונפל. הוא הובא למנוחת-עולמים בבית-העלמין בהר-הרצל. השאיר אחריו הורים ואחות. לאחר נופלו הועלה לדרגת סגן. במכתב תנחומים למשפחה השכולה כתב שר הביטחון דאז, משה דיין: "רענן היה

יין מסור, ממושמע ואהוד" ; כתב עליו מפקדו : "את מחלקתו ארגן רענן בצורה מעולה לקרב. בקרבות הבלימה יצא בראש מחלקתו, ובשעות הקשות של הקרב עודד את אנשיו. הוא עצמו נלחם תוך גילוי אומץ לב והכרה בשליחות שמילא".

קולר רענן ז"ל

רענן, בן עליזה ויוסף, נולד ביום מ' בניסן תשי"ב (10.4.1952) בירושלים. הוא למד בבית הספר היסודי על שם הנרייטה סולד ובגימנסיה העברית ברחביה. את הלימודים התיכוניים סיים בהצטיינות, ומוריו צפו לו גדולות. הוא היה תלמיד חרוץ ואהוד, הקדיש מחשבה רבה ללימודים והתעניין מאוד בבעיות העומדות ברומו של עולם. כבנו של תעשיין, העסיקו אותו ענייני כלכלה והוא עקב מקרוב אחרי התפתחויות בתחומים אלה מתוך בקיאות והתעתד להשתלם בהם בבוא היום. מלבד ענייני כלכלה העסיקו אותו גם בעיות פוליטיות, ובזכות ידיעותיו הרחבות ומחשבתו הבהירה והמקורית, נשלח פעמים אחדות כנציג בית ספרו למופעים פומביים שונים, ביניהם שידורים ברדיו. רענן היה חבר בתנועת "הצופים" ואף הדריך בקן במשך שנתיים. נוסף על התעניינותו הרבה בכלכלה ובפוליטיקה, היה מעורב בבעיות חברתיות והקדיש מחשבה רבה לפערים בין העדות. כשהיה בן שבע עשרה, התנדב לעבוד עם נערים מעוני מ'פוח. הוא היה נפגש עם נערים כאלה, מסייע להם בלימודים, לוקח אותם לקולנוע ומנסה להעניק להם הרגשה של חום ורעות.

רענן גויס לצה"ל בראשית אוגוסט 1971 והוצב לחיל השריון. לאחר סיום הסירונו השתלם בקורס למקצועות המנכ"ל ובקורס למפקדי מנכים. לאחר שעירת ביחידת שריון ועשה חיל בתפקידיו נשלח לקורס קצינים ואחרי כן השתלם בקורס לקציני שריון. בכל תפקיד שמילא בצבא התגלה רענן כבחור מבריק בעל יכולת חשיבה אנליטית, מסור לתפקידו ובעל כושר פיקוד. ואכן, את הקורסים כולם סיים בציונים מעולים ופעמיים הוכתר כחניך מצטיין. כשפרצה מלחמת יום הכיפורים היה רענן מדריך בבית הספר לשריון. הוא הכין במהירות את מחלקתו, וכרגיל עשה זאת על הצד היותר טוב, ויצא עם אנשיו לחזית הדרום. ביום י"ז בתשרי תשל"ד (13.10.1973), בקרבות הבלימה שנערכו בגזרת "מלווייה", נפגע ונפל. הוא הובא למנוחת עולמים בבית העלמין בהר הרצל. השאיר אחריו הורים ואחות. במכתב תנחומים למשפחה השכולה כתב עליו מפקדו: "את מחלקתו ארגן רענן בצורה מעולה לקרב. בקרבות הבלימה יצא בראש מחלקתו, ובשעות הקשות של הקרב עודד את אנשיו. הוא עצמו נלחם תוך גילוי אומץ לב והכרה בשליחות שמילא".